

РУСИЈА ЈЕ ПРЕЖИВЕЛА И ИДЕ СВОЈИМ ПУТЕМ У БУДУЋНОСТ

За нешто више од годину дана био сам три пута у Русији: у Москви, Уфи, главном граду Башкортостана и Тјумењу, главном граду Тјумењске области. У сва три наврата ишао сам по позиву да, као хирург, одржим предавање о хируршком лечењу тешких облика Грејвс-Базедовљеве офталмопатије (избуљених очију у болесника са обољењем штитне жлезде) и да оперишем неке од тих болесника. (Нажалост, нигде у свету нема значајних резултата у лечењу тешких облика овог обољења).

На основу онога што се види и дешава у Москви, једном од највећих и најразвијених светских центара, није могуће реално сагледати данашњу Русију и живот у њој. Да би се Русија реалније спознала треба видети и руске области, провинције. Поменута два сибирска града дају прилично јасну слику о томе шта се дешава у савременој Русији. Уфа је леп универзитетски град са преко милион становника. Град широких, чистих улица, са завидно регулисаним градским саобраћајем. Кресе га бројна историјска, културна, уметничка, архитектонска здања и споменици, савремени хотели, школе и болнице. Болнице су уредне, чисте, опремљене савременом опремом и намештајем. Лекари су веома стручни, прате сва савремена достигнућа у медицини. У Уфи живе Руси, Башкирци и Татари. Саживот та три народа је веома складан, без међунационалних неспоразума и сукоба. Свима су загарантована национална и људска права. Руски језик је доминантан, чак и већина Башкираца и Татара и код своје куће говоре руским језиком. Све продавнице су веома добро снабдевене и домаћом и страном робом и производима.

У Тјумењу сам био крајем новембра ове године. Затекао сам снег и веома хладно време (у току ноћи до минус 20, а дању око минус 10 степени по Целзијусу).. Без обзира на снег и ниске температуре, улице су рашчишћене и саобраћај се редовно обавља без гужви и застоја. Иначе, Тјумењ је стари руски град, основан 1586.године. Сада је то леп, велики универзитетски град, са око 800.000 становника и један је од нафтних и гасних центара Русије. Поред бројних историјских здања и споменика у њему се налази више универзитета, школа, болница, хотела и позоришта. Све болнице су реновиране, чисте, опремљене савременом опремом и намештајем. Лекари су веома стручни и у више специјализованих болнице обављају се све медицинске специјалности. Интересантно је да у граду има седам позоришта. Највеће позориште је импозантна грађевина са 900 места. На репертоару тих позоришта су руски и светски класици као и модерна дела руских и светских стваралаца. При крају боравка у граду, моје руске колеге су ме водиле у велико позориште где смо гледали „Привиђења” италијанског комедиографа Едуарда де Филипеа.

Пошто сам проводио време углавном са лекарима, приметио сам да о политици скоро и не говоре нити их, бар видно, много интересује. Чак и у току кризе на Азовском мору нису о томе говорили. Чини се да су потпуно сигурни да о томе има ко да мисли и да су и они и њихова држава безбедни и у сигурним рукама. Углавном су задовољни и са својим економским стандардом. Плата просечног доктора је око 1000 €, али је и све остало потребно за свакодневни живот прилично јефтино. (Бензин је дупло јефтинији него код нас). У граду се виде углавном јапанска и европска кола и по која Лада, „кршева” на улицама нема.

Покушао сам да и преко штампе, поготово преко ТВ канала, сазнам нешто више о савременој Русији. Нисам имао времена да читам бројне новине те сам радије, у поподневним и ноћним часовима, пратио већи број ТВ канала. Запазио сам да има доста емисија и цртаних филмова за децу са веома одабраним васпитним и образовним садржајима. Као и свугде, има доста спорта и политичких емисија, политичких дуела и разговора. Ти дуели и разговори су знатно толерантнији него код нас. Један од главних канала, кога прати велики део становништва, је канал под називом СПАС. То је канал на коме

се, у виду различитих телевизијских презентација, преко целог дана, говори и дискутује о религији, духовности и васпитању деце и омладине. Једна од емисија на каналу СПАС зове се ОДГОВОР СВЕШТЕНИКА. У овој емисији неки од истакнутих духовника руске цркве одговарају на питања грађана који се директно укључују у програм или одговарају на питања која су раније достављена редакцији ове емисије. Водитељке ове емисије су образоване, младе, лепе девојке, скромно, прикладно и укусно одевене које својим понашањем и одевањем истичу чистоту и чедност, а не женске дражи. Интересантно је да се и велики број деце од 10 до 14 година укључује директно у програм. Поменути духовници, веома образовани и пријатни људи, на врло разумљив и прихватљив начин одговарају на сва питања, дилеме и проблеме свих оних који траже савет и одговор. У тим одговорима, уз помоћ водитељки, разговара се о свему битном за живот људи и упућује на прави пут и права решења. Највише се разговара о породици и односима у породици, односима и обавезама према ближњима, пријатељима, сарадницима, својој нацији и држави. Наравно разговара се о Богу, религији, духовности, традицији, хуманости, одговорности, учењу, образовању, искушењима сваке врсте, поготово за децу и младе људе. Без обзира да ли неко верује или не верује у Бога и вечни живот, ови разговори су веома интересантни и васпитни, поготово за децу и младе људе који су под великим утицајем бројних негативности које долазе са савременим начином живота, савременом цивилизацијом и тековинама те цивилизације. На истом каналу веома често се организују разговори угледних људи, филозофа, историчара, писаца, уметника, лекара, научника о свим питањима садашњег друштва, грешкама из прошлости, о злу које је донео болшевизам уз брутални атеизам, о злу који Русији и руском народу прети са Запада, о добру и злу који доноси савремени живот и савремена цивилизација. о злу који доноси глобализација, агресивни атеизам и хомосексуализам као и агресивна, прекомерна, неприродна феминизација човечанства која може бити погубна за опстанак породице. Посебно се истичу потребе и васпитање омладине да би се сачувао природни, складни развој и живот породице и човечанства. Повремено на овом каналу наступају и познати атеисти који у коректној полемици са неким од духовника или верника сучељавају своје ставове и погледе на религију.

Овај канал је, вероватно, под неким патронатом цркве и државе с циљем да се спаси нација и држава од погубног утицаја свега онога што би Русију и руски народ потчинило опакој глобализацији, губитку суверенитета и идентитета. Видно је да Русија у томе успева, да своју омладину успешно усмерава на прави пут, пут слободе, патриотизма, образовања и будућности достојне слободног човека. Свакако да Русија не би у томе успела да то није прихватио добар део руске интелигенције, која је схватила потребе и жеље свога народа и државе.

Ми смо, као мали народ, у далеко тежем положају од Русије и руског народа. Већи део наше интелигенције, у дужем временском периоду, понаша се саможиво, снисходљиво и сервилно према свакој власти, без већег интереса за судбину свог народа и државе, неспремна за неку већу жртву, не схвата свој народ и његове потребе као ни потребе сопствене државе. И где смо то стигли? Морамо кренути својим путем. Ходање по туђем путу је увек стрампутица.

За неки бољи почетак био би нам неопходан бар један снажан, утицајан ТВ СПАС канал. И, нарвно, одмах угасити срамне, примитивне, деструктивне риалити преставе.

Радмило Рончевић

